

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie G. S.A. w W. i Skarbu Państwa - Starosty Powiatu T.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnowie
z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ca 496/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania G. S.A. w W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 30 grudnia 2014 r. Wnioskodawca powołał się na to, że w sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne: konieczność wyjaśnienia, od jakiej daty rozpocząć mógł bieg termin zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu w rozumieniu nadanym przez judykaturę Sądu Najwyższego i problem dopuszczalności rozpoczęcia biegu przez ten termin przed dniem wydania pierwszego z powołanych orzeczeń (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 1991 r., III CZP 73/91, OSNC 1992, nr 4, poz. 53).

W judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Problemy wskazywane przez skarżącego były już jednak przedmiotem obszernych wyjaśnień Sądu Najwyższego w uchwale z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139), w której określono sposób obliczania terminu zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu oraz jego relację do terminu zasiedzenia służebności przesyłu w rozumieniu art. 305¹ i nast. k.c. Z tego powodu problemy wskazywane w skardze kasacyjnej nie wymagają

ponownego zajmowania stanowiska przez Sąd Najwyższy – a tym samym, brak w tym zakresie istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3, art. 98 § 3 w zw. z art. 99 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.